

Αριθ. 42.
Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τιμή της Συνδρομής
Έτησια, Τέσσαρι Δραχμα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αι συνδρομαί γίνονται ένταυθα μένεν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρα τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 12,579. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Αρθ. 1'. Ο Κύριος Ἀλέξανδρος Φωκᾶς διορίζεται Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ Τμήμα τῆς Ἀργολίδος Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κυρίου Σκαρλάτου Παπαῖ Ῥηγόπουλου.

2'. Ο Κύριος Ἀναγνώστης Οἰκονομόπουλος διορίζεται Πάρεδρος τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου, ἀντὶ τοῦ μετατεθέντος Κυρίου Γεωργίου Σκαλίδου.

3'. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργῇ τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 18 Μαΐου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΛΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 6,203. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τοὺς Δασμοτελῶνας τῆς Ἐπικρατείας.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς τὸ ὑπ' Αρ. 4,571 ἔγγραφον τῆς Γ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, παύει εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑπ' Αρ. 3,509 περὶ δασμοῦ χαλκοῦ καὶ ὀρειχάλκου ψηφίσματος.

Διατάττεσθε δὲ κατὰ συνέπειαν τούτων, ἀφ' ἧς ἡμέρας σᾶς παρουσιασθῇ ἡ παρούσα ἑξατάγη, νὰ παύσετε νὰ λαμβάνετε διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα εἶδη τὸν παρὰ τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος διαταττόμενον δασμόν, καὶ νὰ περιορισθῇτε εἰς ὅσα προσδωρίζει ἡ περὶ δασμῶν διάταξις.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 25 Μαΐου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.
Γ. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Ἰουνίου.

Κατὰ τὰς ἐκ Σμύρνης νεωτέρας εἰδήσεις οἱ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας Πρέσβεις εἶχον φθάσει ἐκεῖ τὴν 24 καὶ 25 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, καὶ ἀνέμενον ἐπιστολὰς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, προτοῦ νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὴν βασιλεύουσαν ταύτην.

Ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Ἀττικῆς, 28 Μαΐου.

Χθὲς ἐξῆλθον τῶν Ἀθηνῶν ὅλοι οἱ φρουροῦντες πεζοὶ καὶ ἵππεῖς Τούρκοι, συνιστάμενοι εἰς 3,000 περίπου, ἡγουμένου τοῦ Σελικτάρη, καὶ ὑπήγαν ἐναντίον τοῦ εἰς Ἀγίον Ἰωάννην στρατοπεδευμένου ἀρχηγοῦ Βάσσου. Μετὰ δὲ τρεῖς ἀλληλοδιαδόχους προσβολὰς, κατὰ τὰς ὁποίας ἔφερον καὶ δύο κανόνια, μηδὲν κατορθώσαντες, ὥπλισθαδρόμησαν ἀτάκτως καὶ συγκεχυμένως εἰς τὸ φρούριον. Ἡ ζημία τῶν ἐχθρῶν, καθὼς ἐμάθομεν ἀπὸ αὐτομόλου, συνίσταται εἰς 80 περίπου φονεμένους καὶ πληγωμένους· ἐρράγησαν δὲ καὶ τὰ κανόνιά των. Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων εἰς ἐφονεύθη καὶ πέντε ἐπληρώθησαν.

Ἀκολουθία τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας. (Ἰδὲ Ἀρ. 41)

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν μαρτύρων.

50. Ἡ διορία τῆς καλέσεως τῶν μαρτύρων εἶναι δύο ἡμερῶν, καὶ ἂν τύχῃ ἀπόστασις, προστίθενται εἰς αὐτὴν καὶ ἄλλαι περισσότεραι, κατὰ τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

51. Ὅποιος καλεσθῇ διὰ νὰ μαρτυρήσῃ, ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς καλέσεως· ἄλλῶς τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ τὸν καταδικάσῃ εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον ἑκατὸν γρόσια, καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ δι' ἐντάλματος συλλήψεως νὰ ἐμφανισθῇ.

52. Ἄν ὁ μάρτυς, ὁ καταδικασθεὶς εἰς πρόστιμον διὰ τὴν πρώτην ἑλλειψίν του, προβάλλῃ μετὰ τὴν δευτέραν κάλῃσιν αἰτίας νομίμους τῆς ἐλλειψεώς του, ἡμπορεῖ ν' ἀπολυθῇ ἀπὸ τὸ πρόστιμον.

53. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐξόδων τοῦ μάρτυρος, ἂν ζητηθῇ ἀπ' αὐτόν, διορίζεται ἀπὸ τὸ Δικαστήριον.

54. Ἄν ὁ μάρτυς ἔχῃ τὴν διαμονὴν του εἰς ἄλλην περιφέρειαν, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ, ὁ δικαστὴς ἡμπορεῖ νὰ στείλῃ πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς διαμονῆς αὐτοῦ τὰ ἀναγκαῖα ἐρωτήματα ἐγγράφως, καὶ οὗτος παραλαμβάνει ταχτικῶς τὴν μαρτυρίαν του, καὶ τὴν ἀποστέλλει γραπτὴν, ὑπο-

γρμμμένην ἀπὸ τὸν μάρτυρα, ἐπικυρωμένην καὶ ἐσφραγισμένην.

55. Ἄν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀκουσθῇ ὁ μάρτυς ἀπὸ τὸν δικαστὴν τοῦ ἐγκαλουμένου, καλεῖται παρὰ τούτου διὰ τῆς τυνομίας νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως.

56. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν οἱ ἀνιόντες καὶ κατὰ συγγενεῖς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τοῦ ἐγκαλουμένου, οἱ ἀδελφοὶ, καὶ οἱ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ἐξ ἀγγιστείας συγγενεῖς, ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, καὶ μετ' αὐτὴν τοῦ γάμου τὴν λύσιν, οἱ ἀπομίθιοι, οἱ ὑπηρεταὶ αὐτῶν· ἀλλ' ἡ ἀκρόασις τῶν δὲν ἀκούει τὴν διαδικασίαν, ὅταν ὁ ἐγκαλὼν ἢ ὁ ἐγκαλούμενος ἐκὼν ἐνκντιωθῶσιν· ὁ δὲ δικαστὴς δύναται νὰ τοὺς ἀκούσῃ διὰ τὴν πληροφρίαν.

57. Δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς μαρτυρίαν, εἰμὴ δι' ἀπλὴν εἰδοποίησιν, ὅσοι ἀπεδείχθησαν δικαστικῶς ἐπίορκοι, παραχαράκται, πλαστογράφοι, ψευδομάρτυρες, κλέπται, καὶ συκοφάνται.

58. Ὁ μάρτυς πρὶν ἀκουσθῇ, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὴν κάλυσιν τοῦ.

59. Ὁρίζεται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν συνεδρίαν, νὰ ὁμολογήσῃ χωρὶς φόβον καὶ μῖσος τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μόνην τὴν ἀλήθειαν· ἀλλέως ἡ μαρτυρία τοῦ λογίζεται ὡς μηδὲν γενομένη.

60. Ὁ δικαστὴς ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα, τὸ παρόνομα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ μάρτυρος, ἂν εἶναι ὑπηρετής, ἢ συγγενὴς τῶν μερῶν, καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ, καὶ σημειώνει τὸν ὅρκον αὐτοῦ, καὶ ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

61. Τὰ ἀνήλικα μέχρι τῶν δεκαπέντε ἐτῶν δὲν ὀρκίζονται, καὶ αἱ μαρτυρίαι τῶν λογίζονται ὡς ἀπλᾶ εἰδοποιήσεις.

62. Ἡ ὁμολογία τοῦ μάρτυρος υπογράφεται ἀπὸ τὸν δικαστὴν καὶ τὸν μάρτυρα, ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ εἰς αὐτὸν, καὶ εἰπῇ ὅτι ἐπιμένει εἰς ὅσα ἐμαρτύρησεν.

63. Ἄν ὁ μάρτυς δὲν θέλῃ, ἢ δὲν ἡμπορῇ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία τούτου εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμολογίας.

64. Αἱ παρεγγραφαὶ εἰς τὰς ὁμολογίας εἶναι ἀπηγορευμέναι, καὶ πᾶσα προσθήκη ἢ διόρθωσις γίνεται εἰς τὸ τέλος, καὶ ὑπογράφεται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον· ἀλλέως λογίζονται ὡς μηδὲν γενομένη.

65. Ἡ παράβασις τῶν περιεχομένων εἰς τὰ τρία ἀνωτέρω ἄρθρα διατάξεων τιμωρεῖται μὲ πεντήκοντα γροσίων πρόστιμον κατὰ τοῦ γραμματέως, καὶ μάλιστα ἂν εἶναι ἀφορμὴ, δίδει αἰτίαν ἐγκαλέσεως κατὰ τοῦ δικαστοῦ.

66. Ὁ μάρτυς δὲν βιάζεται, οὔτε φοβερίζεται, οὔτε εἰς παραπειστικὰ ζητήματα ὑποβάλλεται, καὶ εἰς ἐρωτήματα δυνάμενα νὰ πέσουν εἰς βῆρος τοῦ δὲν χρεωστεῖ ἀποκρίσιν.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῶν ἐγγράφων καὶ πρακτικῶν ἀποδείξεων.

67. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὑποπτα, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐγγραφα, πράγματα, καὶ ἐν γένει ὅσα λογισθῶσι χρήσιμα διὰ τὴν εὑρεσιν τῆς ἀληθείας.

68. Ἄν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον πράγματα εὑρίσκονται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ Δικαστηρίου, καὶ δὲν ἡμπορῇ νὰ μετατοπισθῇ ὁ ἴδιος, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται νὰ προσκαλέσῃ τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ὅπου εὑρίσκονται τὰ πράγματα ταῦτα, διὰ νὰ κάμῃ οὗτος τὴν ἐρευναν, καὶ νὰ τὴν ἀναφέρῃ.

69. Ἡ ἐπίσκεψις τῆς οἰκίας τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ ἄλλων

μερῶν ὑπόπτων, γίνεται παρόντων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ 45 ἄρθρον μαρτύρων, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκαλουμένου, ἂν θέλῃ.

70. Ἄν φέρεται ἀποδείξις ἐξ ἐγγράφων ἀρνούμενων ἀπὸ τὸ ἐν τῶν μερῶν, ἡ γνησιότης τῆς γραφῆς διγινώσκεται διὰ τακτικῆς παρὰ δοκίμων παραβολῆς αὐτῶν μὲ ἄλλα γνωστὰ ἐγγραφα τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου.

71. Πρὸς πλειοτέραν βεβαιότητα ἐξετάζονται καὶ οἱ εἰδότες τὴν γραφὴν τοῦ ἀνθρώπου.

72. Οἱ δόκιμοι, καὶ οἱ εἰδότες ἐρωτῶνται καὶ μαρτυροῦσι χωριστά.

73. Μετὰ τὰς μαρτυρίας τῶν δοκίμων, τῶν εἰδόντων, καὶ τῶν μαρτύρων, ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ διὰ τοῦ δικαστοῦ ὅσα ἡμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ὑπεράσπισίν του, καὶ γράφονται αἱ ἀποκρίσεις ἐκείνων.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ.

74. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς, ἀφοῦ συνάξῃ ὅλας τὰς ἀποδείξεις, τὰς ἀναφορὰς ἢ ἐκθέσεις, ἐκθέτει αἰτιολογημένην ἀναφορὰν πρὸς τὸ Δικαστήριον, τὴν ὁποίαν συνοδεύει μὲ ὅλα τὰ πρακτικά του, καὶ μὲ ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν παραδοθέντα ἐγγραφα.

75. Ὅταν ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς γνωρίσῃ τὸν ἐγκαλούμενον μὴ ἐνοχον, ἢ διότι αἱ κατ' αὐτοῦ ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἀποκρῶσαι, ἢ διότι ἀπεδείχθη ἄθῳρος, γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τὴν ἀπόλυσίν του, καὶ ἂν τὸ Δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὴν γνώμην του, τὸν ἀπολύει ἐλεύθερον.

76. Ἄν ἡ κατηγορουμένη πράξις ἀποδειχθῇ ἐγκλημα, καὶ αἱ ὑποψαὶ κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου εἶναι ἀρκεταὶ νὰ αἰτιολογήσωσι τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν, ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἐκθέτει εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅλας τὰς περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ βεβαιώσωσιν ἢ νὰ ἐλαφρῶσωσι τὴν ποινὴν, καὶ ἂν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀπὼν, τὸν ὀνομάζει, καὶ τὸν περιγράφει ὅσον ἡμπορεῖ ἀκριβέστερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, κρίνοντος ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.

77. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὸ Δικαστήριον ἀπολύει τὸν ἐγκαλούμενον, ἢ τὸν εἰσάγει εἰς δίκην.

78. Ἄν δὲν ἐγκριθῇ ἡ τῆς μὴ ἐνοχῆς γνώμη τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἢ ἂν οὗτος εἰσάγῃ τὸν ἐγκαλούμενον εἰς δίκην, τὸ Δικαστήριον φανερώνει πρὸς αὐτὸν πάντα, καθ' ὅσα τὸν νομίζει ἐνοχον, καὶ τὸν προσκαλεῖ ν' ἀπολογηθῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

79. Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ παραχωρήσῃ πρὸς αὐτὸν καὶ περισσοτέραν προθεσίαν ὀκτὼ ἡμερῶν, ἂν ζητηθῇ.

80. Ὁ ἐγκαλούμενος ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, καὶ ὅλων ὅσα ἐλέθχσαν ἢ ἐγράψαν κατ' αὐτοῦ.

81. Τρεῖς ἡμέρας τὸ πολὺ μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην, ἢ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀπολογίας του, ὁ ἐγκαλούμενος εἰσάγεται ἐλεύθερος ἀπὸ δεσμῶν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου μὲ τὸν συνήγορόν του καὶ τοὺς ἐγκαλοῦντας. Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα, τὸ παρόνομα, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν, καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, καὶ τὸν προειδοάζει νὰ εἶναι προσεκτικὸς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατηγορίας

* τῆς ἀπολογίας, ἡ ὁποία γίνεται μεγαλοφώνως ἀπὸ τὸν γράμματ᾽α τοῦ Δικαστηρίου.

82. Ὁ Πρόεδρος ἀρχίζει τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐγκαλουμένου.

83. Τὸ Δικαστήριον, ἂν κρίνῃ εὐλογον, ἢ κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐγκαλουμένου γινομένην εἰς τὴν ἀπολογίαν του, δύναται ν' ἀκούσῃ τοὺς ἰδίους, ἢ καὶ ἄλλους μάρτυρας.

84. Οἱ μάρτυρες ἀκούονται εἰς τὸν τόπον τῆς δημοσίου συνεδριάσεως χωριστὰ, χωρὶς ὁ εἷς ν' ἀκούῃ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἄλλου, ἐκτὸς ἂν τὸ Δικαστήριον κρίνῃ εὐλογον ν' ἀκούσιν ἀντεξεταστικῶς.

85. Δὲν δύναται τις νὰ διακόψῃ τοὺς μάρτυρας· ἀλλ' ἀφοῦ αὐτοὶ δώσουν τὴν μαρτυρίαν των, οἱ δικασταὶ, καὶ τὰ μέρη ἢ οἱ συνήγοροι αὐτῶν, θύναται ν' ἀποτείνουσι πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις διὰ τοῦ Προέδρου· οἱ μάρτυρες ἀναμεταξύ των δὲν ἔχουσιν τὸ ἴδιον δικαίωμα.

86. Μετὰ τὰς μαρτυρίας ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς ἀνακεφαλαιώνει τὰ κυριώτερα κεφάλαια τῆς κατηγορίας, καὶ τὰς εἰς στήριξιν αὐτῆς ἀποδείξεις, καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸ Δικαστήριον τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀναλόγου εἰς τὸ ἐγκλημα ποινῆς. Ὁ ἐγκαλούμενος, ἢ ὁ συνήγορος αὐτοῦ, ἀποκρίνονται· ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλ' ὁ ἐγκαλούμενος, ἢ ὁ συνήγορός του, ἔχει τὸν λόγον τελευταῖος.

87. Μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ τοῦ συνηγόρου, ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὴν κρισιολογίαν τελεωμένην, καὶ προσκαλεῖ τοὺς συνδικαστὰς νὰ βουλευθῶσιν εἰς τὸ οἶκημα τοῦ συμβουλίου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον δὲν θύναται νὰ ἐξέλθωσι πρὶν ἀποφασίσωσι. (Ἀκολουθεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία Σαλαμίνος.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Τὴν δεσποτικὴν ταύτην φωνὴν καλῶς γινώσκοντες ἡμεῖς οἱ πολῖται Σαλαμῖνιοι, καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πληρεξουσίου τῆς νήσου μας διαλογιζόμενοι·

Σκεπτόμενοι τὰ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐλευσεως ὑψηλὰ κατορθώματα τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων τεθέντος μεγάλου ἀνδρός καὶ σοφωτάτου ἐκείνου, τοῦ ἐν ἀκαρεὶ τοῦ χρόνου μετὰ τὴν ἄλευσιν του τῆς πολιτικῆς καὶ προσωπικῆς ἀσφαλείας ἡμῶν τὰ μέσα, ὡς σοφὸς ἐπιστήμων καὶ ἀριστος ἀρχιτέκτων, εἰσαγαγόντος, τοῦ διὰ τὴν ἄχρι τοῦδε πρόοδον τῶν φώτων καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς εἰς τὸ μέλλον βελτιωτέρας ὠφελείας εἰς τὴν πατρίδα κοινὴν τὴν Ἑλλάδα τεκμαιρόμενοι, ταῦτα ἀριδύλως κατεπιτεύοντες ὡς ἐναργεῖ ἀποτελέσματα ἀγαθοεργίας, καὶ πεποιθότες ἀναμφιβόλως ὅτι ἀφέντως ἐργυῖται τὴν ποθεινοτάτην ἡμῶν εὐδαιμονίαν, διὰ τὴν ὑποίαν αἵμα ποταμιαῖον ἐχύθη ἐν καεῖς·

Σήμερον συνελθόντες εἰ διαληφθέντες Σαλαμῖνιοι καὶ ὑπογεγραμμένοι εἰς τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον, τοῦ ὁποῖου πρωτότυπον διευθύνθη πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον ἡμῶν Κυβερνήτην, ἀντὶ δὲ τῶν ἰδιοχείρων ὑπογραφῶν μας, ἐπικυρωμένον παρὰ τῆς Δημογεροντίας τῆς νήσου μας, καὶ περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίου τῆς νήσου μας καλῶς σκεφθέντες, ἅπαντες κοινῇ γνώμῃ καὶ

ψήφῳ καὶ ἀπαραβιάστῳ προφάσει ἐψηφίσαμεν πληρεξούσιον καὶ ὑπερασπιστὴν τῶν δικαιωμάτων μας αὐτὸν τὸν μέγαν ἄνδρα καὶ περιβόητον τὸν Ἐξοχώτατον ἡμῶν Κυβερνήτην Κόμητα Ἰωάννην Ἀντωνίου Καποδίστριαν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμπιστεύσαμεν ἢ νῆσός μας ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν τῶν δικαιωμάτων μας, διευθύναντες πρὸς αὐτὸν ἐνσπόμενον, τοῦ ὁποῖου ἀντίγραφον σὺς διευθύνεται· καὶ παρακαλεῖσθε νὰ τὸ κοινοποιήσετε διὰ τὴν ἐφημερίδος.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 15 Μαΐου 1829.

Οἱ Δημογέροντες

Ἀντώνιος Μπιρμπίλης.

Ἀναγνώστης Καρνέσης.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας

Ἰωάννης Νικίδης.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐν τριάδι ὑμνούμενος Θεὸς ἔμπνευσε τὸ ἁγίον του πνεῦμα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐν Τροϊζήνι Πληρεξουσίων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐκλέξουν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὸν σοφώτερον καὶ ἐναρετώτερον Ἑλληνα τὴν Ἐξοχότητά σου, ὡς ἡ πείρα τὸ ἔδειξεν, ἐλθὼν καὶ καθίσας ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἐφεσίν του, ἔφερες τὴν γενικὴν εὐτυχίαν καὶ ἡσυχίαν, καὶ πάντες ἐγνώσαν ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐνοικεῖ εἰς τὴν ψυχὴν σου, καὶ διὰ χειρὸς σου ὑπόσχεται ὁ Θεὸς νὰ ἀναστηλώσῃ τὸ ἔκλαμπρον γένος μας.

Ἡ Σαλαμίνα, δηλαδὴ οἱ κάτοικοι τῆς Σαλαμίνος, μολον- ὅτι ἐνεκα τῆς πολυχρενίου τυραννίας ἔμεινεν εἰς τὸ χάος τῆς ἀμαθείας, ἀλλ' ὁ πανδαμάτωρ χρόνος ἔσθυσεν μὲν ἐξ αὐτῶν τὰ φῶτα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ τὸν νοῦν καὶ τὸ ἔμφυτον πνεῦμα τὸ Ἑλληνικόν, πάνυ καλῶς γινώσκουσιν ὅτι εἶναι Ἕλληνες καὶ ἀπόγονοι τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν φωτισάντων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ ὅτι, διὰ νὰ γίνωνται πάλιν ἔνδοξοι, πρέπει νὰ εὗρεθῇ ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ κατὰ τὸ ῥητὸν τοῦ θείου Σωκράτους. “Ὅταν μὲν βούληται θεὸς εὐποιῆσαι πόλεις, ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐνεποιήτε”·, Συναῖδει εἰς τοῦτο καὶ ἡ θεία γραφή.

Ἡ Σαλαμῖν, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 10,050 Διάταγμα τῆς Ἐξοχότητός σου περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων, ἐκλεξε τοὺς ὑποφαινομένους ἐκλέκτορας, οἱ ὁποῖοι συνελθόντες σήμερον μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ καλῶς σκεφθέντες ποίους πρέπει νὰ ἐκλέξωσι πληρεξουσίου, κοινῇ φωνῇ, βουλῇ καὶ γνώμῃ πάντες εἶπον ὅτι τὸν Κυβερνήτην μας θέλομεν καὶ ἐκλέγομεν πληρεξούσιον τῆς νήσου μας Σαλαμίνος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀφιερόμεν τὸν ἑαυτὸν μας καὶ ὑπαρξίν μας γενικὴν εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ πράξῃ ὅσα ἀρεστὰ αὐτῷ καὶ ὅσα ὅπως ἐγκρίνῃ, καὶ ἡμεῖς δεκτὰ καὶ ἀναντίρρητα τυφλῶ τῷ ὄμματι δεχόμεθα ὡς ἅγια· ὅθεν

Ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας μετὰ θερμῶν δεήσεων· ἰκετεύομέν σε, Κύριε Κόμη Ἰωάννη Ἀντωνίου Καποδίστρια Κυβερνήτα τῆς Ἑλλάδος, νὰ δεχθῇς τὸ ἐπιφοβισθὲν ἄλγος τῆς πληρεξουσιότητος καὶ ἐνεργήσης ὡς ἡ παρὰ τοῦ Θεοῦ

- Οὐ δύναται πόλις κρυβῆ-
• ναι ἐπ' ἀνὰ ὄρους κειμένη,
• οὕδε κείμενος λύχνην καὶ
• τῆσσι αὐτὸν ὑπὸ τὸν μύ-
• θρον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν αὐγίαν,
• καὶ λάμψει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
• εἰκίᾳ.

δοῦναι σοι χάρις ὀδηγήσει, καὶ ἐκτὸς σοῦ ἄλλον ἐν γινώσκων, διὸ καὶ ὑπογραφομένη.

ἡ 13 Μαΐου 1829, ἐν Σαλαμῖνα.

[Ἔπονται τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεκτόρων καὶ τοῦ λαοῦ.]

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Οἱ Δημογέροντες Σαλαμῖνος

Ἀντώνιος Μπιρμπίλης.

Ἀναγνώστης Καρνέσης.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας Ἰωάννης Κικίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὴν 5 τοῦ ἀρχομένου Ἰουνίου θέλουν πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας ἐν Πόρῳ τὰ ἐξῆς εἶδη:— Λουλάκι, Κανέλλα, Γαρύφαλα, Καφὲς, Ζάχαρι, Σταφίδες τῆς Σμύρνης, Τουμπέκι.

Ἀκολουθία τῶν ὅσοι ἔλαβον τὰ δάνειά των παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς.

Ἀρ. τῶν ἀποδεδεικνῶν.		Ποσότης τοῦ κεφαλαίου.	Ὁ πληρωθεὶς τόκος.
Προλαβούσα ποσότης (Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 41)		101,712: 20	7,618 24
Ἀπριλίου	Ἰαννουαρίου	Γρ.	Γρ.
18 Δημήτριος Κοθρῆς	78	1200	96
» Σταμάτιος Ἡλιοῦ	73	1425	114
» Ἐμμανουὴλ Μπαλαμπάνου	108	4500	360
22 Γεώργιος Ἰω. Δουζίνα	68	1125	90
» Ἀντώνιος Πανάγου	58	1500	120
» Κωνσταντῖνος Καραβάκη	81	750	60
» Γεώργιος Δούρου	75	1005	80 16
» Ἀντώνιος Μάρκου	74	1200	96
24 Ἰωάννης Ἀνδρ. Παγώνη	78	900	72
» Σπύρος Ἀγώνης	49	1500	120
25 Χ. Αναστασίου Μάνεση	51	1500	120
» Νικόλαος Γ. Βασιλείου	60	1125	90
» Δημήτριος Ζάννα	172	3750	300
» Δ. Ατλαῖα καὶ Γ. Λαγοῦ	189	3750	300
» Μιχαὴλ Παπαζογλοῦ	201	2250	180
26 Α. Νίκας καὶ Θ. Ξένος	203	15000	1200
» Εὐστάθιος Σουγδουρῆς	213	15000	1200
» Απόστολος Δούμας	214	9000	720
27 Ἀντώνιος Β. Μάνεση	79	1125	90
» Ἰω. Πέτρου Παπαῖ Ἰωάννου	82	870	69 24
30 Γ. Σταμάτη Κορζῆ	59	975	78
» Ἀναστάσιος Κυριακοῦ	21	7500	600
» Ἐμμανουὴλ Ξένος	235	12000	960
» Κ. Χ. Γ. Κοτζιά	95	750	60
» Πέτρος Λαμπράκης	196	750	60
» Γ. Γαετάνος	197	1500	120
Ἰαννουαρίου			
1 Ἰωάννης Πασιώτου	76	810	64 32
2 Κυριακὸς Ἰω. Καραδήμα	55	1500	120
3 Βασίλειος Μαρκεζίνης	289	6000	480
» Κωνσταντῖνος Δημητρίου	192	1500	120
6 Χ. Χριστοδούλου Χούδη	64	1125	90
9 Μάρκος Γαβαλά Ζαννῆ	308	300	24
» Χαράλαμπος Ποταμιάνος	309	510	40 32
11 Ἡ κοινότης τῶν Αἰγινιτῶν	85	6000	480
13 Χριστόδουλος Νομικός	314	2250	180
» Ἰωάννης Ζάννα καὶ Πατὴρ αὐτοῦ	307	3000	240
14 Γεώργιος Δ. Καπανάκη	69	1125	90
16 Δημήτριος Φιλίνης	375	375	30
» Δημήτριος Χριστοφῆ Φιλίνης	360	405	32 16
» Κωνσταντῖνος Νικοδήμου	371	1500	120
» Θεόδωρος Ματθαίου	362	255	20 16
» Ἰωάννης Γ. Μίκαρος	363	600	48
» Γεώργιος Μίκαρος	368	300	24
» Μανώλης Ἀντωνίου πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρηματιστικοῦ	366	300	24
» Δημήτριος Ὀρφάνης	365	195	15 24
» Γεώργιος Ζερβοῦ	373	150	12
» Δημήτριος Χ. Ἰω. Κοτζιά	357	750	60
» Δημήτριος Παπαῖ Νικολῆ	372	2250	180
» Γεώργιος Κ. Τζακανῆ	374	240	19 8
» Δημήτριος Διασάκη	370	165	13 8
» Νικόλαος Βελισσαρίου	367	450	36
» Ἰωάννης Κατοκόλου	359	900	72
» Ἰωάννης Ν. Μοναρχίδη	364	375	30
» Ἰωάννης Γ. Ἀποστόλου	358	1125	90
» Γεώργιος Διασάκη	355	750	60
» Γεώργιος Χ. Μικέ	376	3750	300
» Κ. Κανάης		1500	120
» Γ. Κανάρης		750	60
» Ι. Δ. Μπρατζάνος		750	60

Τὸ κεφάλαιον τῶν Γροσίων 235,617: 20 γάρουν Δίστηλ. 15,707: 83
Ὁ τόκος 18,331

Δ. 16,919: 90.